

Заупокойна св. Литургия и панихида за блаженпочившия Пловдивски митрополит Арсений

На 13 октомври 2022 година се навършиха 16 години от блажената кончина на приснопамятния Пловдивски митрополит Арсений.

В този паметен ден в катедралния храм „Успение Богородично“ бяха отслужени заупокойна света Литургия и панихида, възглавени от приемника на блаженпочившия архиерей – Негово Високопреосвещенство Пловдивския митрополит Николай. В съслужение с него бяха: Преосвещените епископи Знеполски Арсений и Смолянски Висарион – викарии на митрополита, ставрофорен свещеноиконом Тодор Хаджиев – протосингел при Пловдивска митрополия, ставрофорен свещеноиконом д-р Добромир Костов – ректор на ПДАиС “Свв. Кирил и Методий”, свещеноиконом Деян Стоенчев – духовен надзорник при Пловдивска митрополия, ставрофорен свещеноиконом Георги Славчев, свещеници от града, митрополитските протодякон Илиян

Александров и дякон Ангел Ангелов.

Песнопенията изпълни митрополитският хор „Св. ап. Ерм“ с диригент протопсалт Георги Радев.

В края на заупокойната св. Литургия бе отслужена панихида и трисагий на гроба на приснопамятния митрополит Арсений, намиращ се до олтарната абсида на катедралния храм.

Високопреосвещеният Пловдивски митрополит Николай произнесе прочувствено и трогателно слово, в което каза:

В много тежки времена за Светата църква извърши делото, бих казал подвига, на своето изрядно служение приснопамятният митрополит Арсений. С искрена вяра в Бога той преодоля много изпитания, а изпитания в неговия живот имаше в изобилие. Но вярата му беше такава – той знаеше с твърда убеденост, че ако претърпи докрай всички унижения, всички оскърбления, ако претърпи цинизма на богоборческия атеизъм, ако претърпи оскърбленията и униженията след това по време на църковния разкол, Бог ще му даде венеца на вечната слава. И наистина след толкова много изпитания в своя живот той се яви преди 16 години пред Бога като злато, преминало през горнило. Затова свети ярко споменът за него в душите и в сърцата ни.

В много тежки времена за вярата и църквата той проповядваше словото за вечния живот неуморно, ръкополагаше свещеници, освещаваше храмове, извършваше светите тайнства, непрестанно се молеше. Вярвам, моли се и сега за всички нас.

„Вечная памет“ огласи двора на катедралния храм „Успение Богородично“.

Приснопамятният Пловдивски митрополит Арсений е роден на 29 юли 1932 г. в с. Дълго Поле, Пловдивско. Светското му име е Ангел Богоев Чекандраков. Завършва Пловдивската духовна семинария и Духовната академия в София през 1955 г. През същата година постъпва като послушник в Рилския манастир, където става помощник-библиотекар. На 2 юни 1956 г. е постриган в монашески чин от игумена Стобийски епископ Варлаам (по-късно Пловдивски митрополит).

На 10 юни същата година е ръкоположен в йеродяконски чин. През м. септември 1957 г. е изпратен на специализация в Московската духовна академия, където е ръкоположен в йеромонашески чин от Руския патриарх Алексей I на 18 октомври 1958 г. След завръщането си в Рилския манастир е

възведен в архимандритско достойнство на 23 юли 1961 г. След национализацията на Рилския манастир през м. ноември 1961 г. е назначен за учител-възпитател в Софийската духовна семинария, намираща се тогава в Черепиш.

На 30 март 1969 г. в храм-паметника „Св. Александър Невски“ е хиротонисан в епископски сан с титлата „Стобийски“ от Българския патриарх Кирил и останалите архиереи и е назначен за викарий на Врачанския митрополит Паисий. На 1 август 1977 г. е назначен за игумен на Троянския манастир, а по-късно и за главен секретар на Св. Синод.

През 1987 г. Стобийският епископ Арсений е избран за Пловдивски митрополит. Престави се в Господа на 13 октомври 2006 г.

Бог да го прости! Вечна и блажена да пребъде паметта му!

bg-patriarshia.bg